

**Наука III тисячоліття:
пошуки, проблеми, перспективи розвитку**

um eine positive oder negative Bewertung einer Situation oder eines Phänomens auszudrücken.

Literatur

1. Гальперин И. Р. О термине «слэнг» / И. Р. Гальперин // Вопросы языкознания. 1956. № 6. - С. 107-114.

**МІФОПОЕТИЧНА СЕМАНТИКА ОБРАЗІВ У ТВОРЧОСТІ
ЛЕОПОЛЬДА ФОН ЗАХЕР-МАЗОХА**

Девдюк І. В. , канд. філол. н., доцент

Сав'юк А. М. , аспірант;

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, м. Івано-
Франківськ, Україна*

Однією із сутнісних граней творчості Л. фон Захер-Мазоха є фольклорна інтенція його авторської художньої свідомості, а також звернення до архаїчних первнів та етногенетичної колективної пам'яті. У художній товщі творів «Мертві ненаситні», «Опришок», «Дон Жуан із Коломиї», «Свято обжинок» та ін. міфопоетична народна образність та мотиви у функціональному плані реалізуються як особливий принцип організації художньої дійсності та спосіб ретранслявання латентних кодів тексту, які, окрім його семантичного поля, розширюють і ризомне поле мультикультуральності та інтертексту.

В інтертекстуально-типологічному аспекті взаємозв'язку фольклору та літератури, представленому «еволюційною» схемою оповідних жанрів «міф - фольклор - література», очевидною є «двоїста природа фольклору», яка накладає на нього роль «культурного посередника» [2, с 57]. Сучасне літературознавство більш виправданим вважає перший функціональний аспект, що спричинене процесами культурної глобалізації ХХ ст., дифузією різних галузей гуманітарних наук, а також заміною малих наративів великими. Така парадигма актуалізує інтертекстуальність твору та, як наслідок, його відкритість у розумінні у.Еко.

Описуючи народне життя Галичини та Гуцульщини, Захер-Мазох часто вплітає в тексти фольклорну образність, мотиви, народні перекази, а навіть і пісні. Так, він знайомить німецького читача з піснею про Довбуша, коломийкою, образами мавки, русалки, потерчат, відьом, а також із релігійними і календарно-обрядовими звичаями (наприклад, після закінчення жнив) тощо. Тут і на інших подібних прикладах бачимо, що деякі дані про гуцульські повір'я Захер-Мазох черпав із польських джерел.

Народнопоетичний ареал мотивів та образів художньої літератури загалом репрезентує споріднену із міфопоетичною авторську художню свідомість. Проте у випадку творчості Захер-Мазоха маємо справу радше з інтертекстуальними запозиченнями, цитуваннями та алюзіями, аніж із іманентним народнопоетичним типом художнього мислення. Власне фольклористичні мотиви та образи як спосіб художнього мислення надає особливої атмосфери просторовому універсуму творів «Мертві ненаситні», «Опришок», «Дон Жуан із Коломиї», «Свято обжинок» та ін., структурує їх, виступаючи організуючим компонентом поетики.

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)

У повісті «Мертві ненаситні» Захер-Мазох розгортає світ народнопоетичних уявлень вустами наратора Манведа: «У селянських хатах порядкує дід, потайки допомагає доїти корів, замітає світлиці, миє посуд, чистить коней, а показується в образі крихітного чоловічка з довгою сивою бородою тідлькт тоді, коли має померти господар дому» [3, с. 151]. Також Манвед продовжує оповідь про русалок, «хоробрих і закоханих» мавок, відьом-ворожок, летавиць та ін. Як зауважує дослідниця А.-Г. Горбач, Захер-Мазох «не студіював докладніше ні говірки, ні фольклору, ні демонології гуцулів, а знав тільки те, що було тоді в Галичині доступне через твір Ю. Коженьовського «Karpassu gorale» та із записів батька, шефа львівської поліції, що перед 1848 роком розправлявся з опришківським рухом» [1]. Отже, провінційний антураж художнього світу творів Захер-Мазоха є одним із засобів міфологічного наповнення просторової реальності - злиття людини з природою, протікання буттєвого часу (зміна пір року), непроникність (відголоски) європейської цивілізації, збереження автентичності та архаїки мислення, пов'язаного із фольклорними віруваннями.

Література

1. Горбач Анна-Гая. Українська тематика в творчості Захер-Мазоха / Анна-Гая Горбач. - Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.ji.lviv.ua/n6texts/horbach.htm>
2. Гурдуз А. Міфопоетика літературного твору та міфопоетична парадигма: теоретичний аспект / А. І. Гурдуз // Зарубіжна література в школах України. - 2006. - № 6. - С. 57-59.
3. Захер-Мазох Леопольд фон. Вибрані твори [Текст] / Леопольд фон Захер-Мазох; авт. післямови Лариса Цибенко. - Л.: Літопис: Центр гуманіт. дослідж. Львів. держ. ун-ту ім. І. Франка, 1999. - 383 с.

РЕАЛИЗАЦИЯ ЯЗЫКОВОГО СОЗНАНИЯ В РЕЧЕВОМ ПОВЕДЕНИИ ЛИЧНОСТИ

Декастро В.С., магистрантка
Бердянский государственный педагогический университет,
Бердянск, Украина

С античности проблема «язык и личность» вызывала интерес лингвистов. В европейском языкознании она возникла при рассмотрении социальной природы языка, соотношения языка и речи, языка индивида и коллектива.

В качестве основных подходов к изучению языковой личности выделяют социолингвистический подход (В. А. Аврорин, Р. Белл, Т. И. Ерофеева, А. Д. Швейцер, Т. В. Кочеткова).

Актуальность данной работы обусловлена тем, что языковая личность является носителем языкового сознания. Языковое сознание - это опосредованный языком образ мира той или иной культуры. Языковое сознание личности реализуется в речевом поведении, которое определяется коммуникативной ситуацией, языковым и культурным статусом, социальной принадлежностью, мировоззрением.